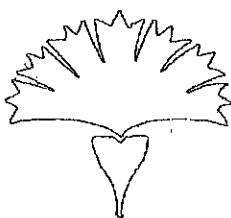

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

Μάιος 2004

αρ. φύλλου 98

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 e-mail aske@mailbox.gr , ιστοσελίδα www.aske.gr

ΤΟ Α.Σ.Κ.Ε. ΣΥΜΜΕΤΕΧΕΙ ΣΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ ΤΗΣ 13/6/04

Το ΑΣΚΕ αποφάσισε τη συμμετοχή του στις ευρωεκλογές της 13^{ης} Ιουνίου, παρά τις μεγάλες οικονομικές δυσκολίες που συνεπάγεται η συμμετοχή σε 2 εκλογές σε διάστημα 3 μηνών. Για τις σκέψεις που μας οδήγησαν σ' αυτή την απόφαση υπάρχει άρθρο στη σελίδα 6.

Στόχος του ΑΣΚΕ είναι να υποστηρίξει στο μέτρο των δυνάμεών του ότι η συμμετοχή μας στην Ε.Ε. ζημιώνει σοβαρά την οικονομική μας κατάσταση, απαξιώνει τους δημοκρατικούς μας θεσμούς, υπονομεύει τα εθνικά μας δίκαια και συμβάλλει στην πολιτιστική μας αλλοτρίωση. **Ότι η αποχώρησή μας από την Ε.Ε. είναι προϋπόθεση για μια καλύτερη πορεία της χώρας μας.** Η τεκμηρίωση αυτών μαζί με θέσεις και προτάσεις του ΑΣΚΕ υπάρχουν στην ένθετη προκήρυξη και αναλυτικά θα περιέχονται στην έκδοσή μας ΑΣΚΕ-4, που θα προσπαθήσουμε να κυκλοφορήσει πριν τις ευρωεκλογές.

Το ΑΣΚΕ καλεί κάθε φίλο του, κάθε πολίτη, που θεωρεί ότι η φωνή του ΑΣΚΕ πρέπει να ακούγεται και να ενισχύεται, να συμβάλει στην **οικονομική εξόρμηση**, που θα συνεχιστεί μέχρι τέλος Ιουνίου.

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΓΡΑΦΗΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΗΣ Ν.Δ.

Στο μεσοδιάστημα μεταξύ δύο εκλογών η κυβέρνηση της Ν.Δ. κάνει χρήση της περιόδου χάριτος, που ήξερε ότι θα της δοθεί εν όψει Ολυμπιακών Αγώνων. Στο εσωτερικό μέτωπο κωλυσιεργεί, αποφεύγοντας να θίξει τα οξύτατα κοινωνικοοικονομικά προβλήματα, ενώ στα εξωτερικά επικρατεί ανησυχία, καθώς δεν έχει διευκρινίσει πλήρως τις προθέσεις της. Σ' αυτό διευκολύνεται από τα σημάδια διάλυσης του ΠΑΣΟΚ και μεγάλου τμήματος της αριστεράς. Έτσι εύλογα οι πολίτες διαισθάνονται ότι οι κυρίαρχες πολιτικές δυνάμεις δεν ενδιαφέρονται να λύσουν τα προβλήματά τους και ότι ούτε καν θα τα συζητήσουν στην προεκλογική περίοδο.

Η κυβέρνηση χρησιμοποιεί την αναγκαία οικονομική απογραφή ως άλλοθι για νέα λιτότητα. Η επιχειρούμενη επανεξέταση **αμαρτωλών υποθέσεων** της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ φαίνεται ότι θα οδηγήσει τελικά στη συγκάλυψη των υπευθύνων. Οι **συμβασιούχοι**, ενώ προεκλογικά υπολογίστηκαν σε 250.000, με το Π.Δ. μειώνονται στο ελάχιστο. Οι **κοινωνικές**
(συνέχεια στη σελ. 2)

ΥΠΕΡΗΦΑΝΟΣ Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΟΧΙ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ

Είναι η πρώτη φορά, μετά το ΟΧΙ της 28^{ης} Οκτωβρίου του 1940, που ο ελληνισμός, ένα κομμάτι του αυτή τη φορά, με τη συμπαράσταση του υπολοίπου, αρνείται να συμμορφωθεί προς τις απαιτήσεις των ισχυρών της γης. Το ΟΧΙ των Ελληνοκυπρίων στο δημοψήφισμα της 24^{ης} Απριλίου 2004 είναι ένα γεγονός μεγάλης και πολλαπλής σημασίας.

Α) Αποδεικνύει ότι, παρά τη μερική μας αλλοτρίωση και αντιθέτως προς όσα διαλαλεί η κρατούσα ιδεολογία, στο βάθος της ψυχής μας **δεν έχουμε αποκοπεί από τις αγωνιστικές μας παραδόσεις**, δεν έχουμε χάσει τον αυτοσεβασμό μας και αυτό το εκδηλώνουμε, όταν τα πράγματα φτάσουν στο απροχώρητο. Οι εκφοβισμοί, οι εκβιασμοί και η προσπάθεια εξαγοράς των συνειδήσεων (800 εκατ. δολάρια από τις ΗΠΑ και 350 εκατ. ευρώ από την Ε.Ε.) ακούμπησαν λίγους Ελληνοκύπριους. Η απόδειξη, μάλιστα, έρχεται από το κομμάτι του ελληνισμού που θεωρείται από τα πιο κοσμοπολίτικα και από τα πιο εύπορα. Η στάση του, με κορυφαία στιγμή το ιστορικό διάγγελμα τού Προέδρου Τάσσου

(συνέχεια στη σελίδα 3)

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΓΡΑΦΗΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΗΣ Ν.Δ.

(συνέχεια από τη σελ. 1)

παροχές μεταφέρονται εν ευθέτω χρόνω και οι υπουργοί άρχισαν να ψελλίζουν για νέους φόρους. Ο ανταγωνισμός καλά κρατεί, προς όφελος των κερδοσκόπων και σε βάρος του λαού, με την κυβέρνηση να απορρίπτει τα πλαφόν, «διότι στρεβλώνουν την αγορά» και να στοχεύει και στην κατάργηση των αγορανομικών διατάξεων. Ακόμη και όταν παίρνει πρωτοβουλίες, πχ. πανωτόκια, δείχνει ότι δεν έχει διάθεση να λύσει τα προβλήματα.

Ως δικαιολογία προβάλλονται οι **Ολυμπιακοί Αγώνες**, την ανάληψη των οποίων είχε ζητήσει και η Ν.Δ.. Όταν ο ελληνικός λαός αρχίσει να υφίσταται τις οικονομικές συνέπειες των Αγώνων, συμπληρωματικά με τις συνέπειες της άλλης «επιτυχίας», της ONE, θα είναι αργά. Εκτός αυτών, «για την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας», η κυβέρνηση έθεσε τη χώρα υπό τον έλεγχο του ΝΑΤΟ. Τα νησιά μας του Αιγαίου θα προστατεύονται από τουρκικά αεροπλάνα και πλοία!!

Στο **Κυπριακό** η κυβέρνηση της Ν.Δ. κράτησε μια γραμμή άμυνας. Αν και δέχτηκε το σχέδιο Ανάν, δεν αποδέχτηκε την τετραμερή στη Λουκέρνη και δεν εξεβίασε τους Ελληνοκύπριους. Κατά την επίσκεψη Ερτογάν, όμως, έδειξε ένα πολύ κακό πρόσωπο, όπως γράφουμε σε άλλο άρθρο. Στο **εκκλησιαστικό** κράτησε γενικά σωστή στάση.

Διάλυση στο ΠΑΣΟΚ

Στο ΠΑΣΟΚ ούτε το Ε.Γ. δε λειτουργεί. Ο Γιωργάκης προσπαθεί να παρακάμψει οποιοδήποτε μηχανισμό ή οργανωμένη ομάδα, δίνοντας μάχη κατά της, έστω τυπικής, εσωκομματικής δημοκρατίας. Η αναμενόμενη δεύτερη εκλογική ήττα θα επιφέρει περισσότερη γκρίνια, γιατί τα στελέχη δεν αντέχουν μακριά από την εξουσία, που ήταν ο συνεκτικός τους ιστός. Οι προσωπικές φιλοδοξίες έρχονται στην επιφάνεια, με πρώτες του υπερφίαλου Βενιζέλου. Οι διασπαστικές τάσεις εκδηλώνονται από εντελώς αναξιόπιστα πρόσωπα (Κατσανέβας, Αρσένης κλπ.) και γι' αυτό δεν ανησυχούν την ηγετική ομάδα.

Πάντως, έστω και διαλύμένο, το ΠΑΣΟΚ έδειξε το πρόσωπό του και με την προκλητική υποστήριξη του αγγλοαμερικανικού σχεδίου Ανάν για την Κύπρο και με την υποστήριξη της αμερικανοτουρκικής στρατηγικής στο εκκλησιαστικό.

Η αριστερά

Ο ΣΥΝ, ενώ έχει ως σημαία του τις δημοκρατικές διαδικασίες και την κομματική

ανιδιοτέλεια, εκμεταλλεύτηκε τις συνεργαζόμενες μ' αυτόν δυνάμεις, κατάφερε οριακά να μπει στη Βουλή, με όλους τους βουλευτές δικούς του, και τώρα κατεβαίνει στις ευρωεκλογές μόνος του.

Η στάση της πλειοψηφίας του ΣΥΝ στο σχέδιο Ανάν ήταν η χειρότερη όλων. Ζήτησε αναβολή, όπως το ΑΚΕΛ, που, αν απορριπτόταν, δήλωσε ότι υποστηρίζει το ΝΑΙ. Τότε ποια ήταν η διαπραγματευτική αξία του αιτήματος για αναβολή; Το χειρότερο είναι ότι ο πρόεδρος του δήλωσε ότι το κόμμα του θα πάρει θέση με «ευρωπαϊκά κριτήρια»!! Και πότε θα πάρει με ελληνικά, όταν στο Κυπριακό είναι ηλίου φαινότορον ότι τα ευρωπαϊκά συμφέροντα ταυτίζονται με τα αμερικανοτουρκικά;

Η ευάριθμη αριστερή μειοψηφία του ΣΥΝ κάνει γνωστές τις θέσεις της μόνο στο στενό κύκλο των πολιτικοποιημένων της αριστεράς, γι' αυτό πρακτικά το αποτέλεσμα της ύπαρξης και της δράσης της είναι να δίνει τη δυνατότητα στην πλειοψηφία να υπηρετεί το σύστημα.

Το **ΚΚΕ** κράτησε συνεπή θέση στο σχέδιο Ανάν και στα άλλα ζητήματα και γι' αυτό αναμένεται να ενισχυθεί στις ευρωεκλογές. Δυστυχώς, εξακολουθεί να αντιμετωπίζει όλα τα θέματα μέσα από μια καθαρά κομματική λογική, να αρνείται να λειτουργήσει με όρους μαζικού κινήματος, γι' αυτό δε συμβάλλει στην επίλυση των σοβαρών προβλημάτων που αντιμετωπίζει η χώρα, απλώς τα εκμεταλλεύεται, για να αποκομίσει κομματικά οφέλη. Το αδιέξοδο επιδεινώνεται από το γεγονός ότι δε διαφοροποιείται ιδεολογικά από τον «υπαρκτό σοσιαλισμό», που είναι τώρα και τυπικά ανύπαρκτος.

Σημαντική εξέλιξη ασφαλώς αποτελεί η πραξικοπηματική διάλυση του **ΔΗΚΚΙ** από τον ίδιο του τον πρόεδρο Δ. Τσοβόλα. Γιατί τότε διαμαρτυρόταν ότι κάποιοι άλλοι (το ΠΑΣΟΚ) προσπαθούσαν να το διαλύσουν; Πόσο τήρησε την υπόσχεσή του ότι, και μετά τη διάλυση του ΔΗΚΚΙ, θα είναι παρών στους αγώνες, αφού έλαμψε δια της απουσίας του στη μεγάλη μάχη του δημοψηφίσματος στην Κύπρο;

Αυτή η κατάσταση στην αριστερά απογοητεύει πολύ κόσμο από τα φτωχότερα κοινωνικά στρώματα και οδηγεί μέρος αυτών στην ακροδεξιά. Στην Ελλάδα έχουμε επείγουσα ανάγκη από την επικράτηση μιας άλλης πολιτικής, που θα δίνει μια καλύτερη προοπτική για τον τόπο και θα εκφράζεται από πολιτικές δυνάμεις που το μοναδικό τους μέλημα να είναι το συμφέρον του ελληνικού λαού (μεταξύ αυτών, πιστεύουμε, και το ΑΣΚΕ). Οι ευρωεκλογές είναι μια ευκαιρία να γίνει ένα βήμα.

ΥΠΕΡΗΦΑΝΟΣ Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΟΧΙ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ

(συνέχεια από τη σελ. 1)

Παπαδόπουλου, δίνει θάρρος και αυτοπεποίθηση σε όλους τους Έλληνες, που απέδειξαν ότι ενδιαφέρονται, και πολύ μάλιστα, για την Κύπρο, άρα και για τα υπόλοιπα εθνικά μας θέματα, παρ' όσα ισχυρίζονταν οι εκφραστές της υποτέλειας.

Β) Αποφύγαμε τα χειρότερα στα εθνικά μας θέματα. Βεβαίως το Κυπριακό δε λύθηκε με το δημαγώγισμα, αλλά απέτυχαν οι Αγγλοαμερικάνοι να μετατρέψουν την Κύπρο ταχύτατα σε Βοσνία ή Κόσοβο, με τελικό στόχο τον πλήρη αφελληνισμό του νησιού. Απομακρύνθηκαν οι αντίστοιχες «λύσεις», που είχε ετοιμάσει για το Αιγαίο και τη Θράκη η αποδοκιμασθείσα κυβέρνηση των Σημίτη-Γιωργάκη. Δεν ησυχάζουμε, αλλά κερδίζουμε χρόνο και μπορούμε να ελπίζουμε.

Γ) Γκρεμίζει το επίχειρμα ότι η μη συμμόρφωση προς τας «υποδείξεις» συνεπάγεται τη συντέλεια του κόσμου και εκθέτει ανεπανόρθωτα τους υποτελείς σε Ελλάδα και Κύπρο, που το χρησιμοποίησαν κατά κόρον. Αντιθέτως, αποδεικνύει ότι **όσο πιο πολύ αντιστεκόμαστε, τόσο καλύτερες προϋποθέσεις δημιουργούμε** για την αντιμετώπιση των προβλημάτων μας.

Δ) Αποδεικνύει ότι οι ΗΠΑ, παρά την τεράστια ισχύ που διαθέτουν δεν επιτυγχάνουν τους σκοπούς τους, όταν δεν εξασφαλίζουν τη συναίνεση ή την ανοχή των λαών. Στην ευρύτερη περιοχή μας δέχονται ένα ηχηρότατο χαστούκι από τον ιρακινό λαό, που, με το αίμα του αυτός, έχει φέρει την υπερδύναμη σε αδιέξοδο και απελπισία. Τρίτη αποτυχία στην Παλαιστίνη, όπου ο τοπικός χωροφύλακας της Δύσης έχει περιέλθει κι αυτός σε αδιέξοδο.

Η πολιτική κατάσταση στην Κύπρο

Ένας σοβαρός λόγος που δεν μπορούμε να ησυχάζουμε είναι ότι αυτό το μεγαλειώδες ΟΧΙ δεν εκφράζεται πολιτικά. Το σύνολο σχεδόν της πολιτικής ηγεσίας στην Κύπρο και την Ελλάδα ήταν υπέρ του ΝΑΙ, όμως μια μεγάλη μερίδα στην Κύπρο (ΑΚΕΛ και ΕΔΕΚ), κάτω από την πίεση του κόσμου και μπροστά στον κίνδυνο της απομόνωσης, εσύρθησαν να πουν ΟΧΙ. Η κυβέρνηση της Ν.Δ., παρότι τάχθηκε υπέρ του ΝΑΙ, δεν εγκατέλειψε την Κύπρο στις επόμενες διπλωματικές μάχες.

Ο **ΔΗΣΥ**, που η ηγεσία του (Αναστασιάδης) υποστήριξε το ΝΑΙ, διασπάστηκε και συμμετέχει στις ευρωεκλογές με δύο ψηφοδέλτια. Οι υποστηρικτές του ΟΧΙ, μεταξύ των οποίων οι

αγωνιστές της ΕΟΚΑ, θα έχουν επικεφαλής τον π. πρόεδρο του κόμματος Μάτση, αδελφό ήρωα της ΕΟΚΑ.

Στο **ΑΚΕΛ** έχουν βγει ανοιχτά προς τα έξω οι διαφωνίες, πρωτοφανές για κομμουνιστικό κόμμα, και είναι άγνωστο μέχρι πότε η ηγετική ομάδα θα διατηρεί τις ισορροπίες και τη συνοχή του κόμματος. Ο Χριστόφιας ανοιχτά δηλώνει ότι επιδιώκει να μην ενταφιαστεί το σχέδιο Ανάν και έχει γίνει (μαζί με τον Ταλάτ) ο προνομιακός συνομιλητής των Αγγλοαμερικανών, που σε κάθε ευκαιρία παρακάμπτουν τον Πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας. Ο μόνος δήμος όπου πλειοψήφισε το ΝΑΙ ήταν της Δερύνειας, προπύργιο του ΑΚΕΛ.

Στην **ΕΔΕΚ** η σημερινή ηγετική ομάδα εγκαταστάθηκε από το Λαλιώτη (όψιμο απορριπτικό !!), που έθεσε στο περιθώριο τον ιστορικό ηγέτη Β. Λυσσαρίδη. Σήμερα ο Λυσσαρίδης κινείται για την αλλαγή της ηγεσίας.

Το **ΔΗΚΟ** οφείλει την απήχυσή του κυρίως στην προσωπικότητα του Τ. Παπαδόπουλου. Οι **Νέοι Ορίζοντες** του Ν. Κουτσού, με τη συνεπή στάση, έχουν μικρή επιρροή, όπως και η **ΑΔΗΚ** και οι **Οικολόγοι**. Ο πρόεδρος των **Ε.ΔΗ. Γ.** Βασιλείου εξευτελίστηκε πλήρως, αφού αποκαλύφθηκαν και οι επαγγελματικές του σχέσεις με το λόρδο Χάνει !!

Η Κύπρος έχει επείγουσα ανάγκη από αλλαγή του πολιτικού της σκηνικού. Όλες οι δυνάμεις που στήριξαν το ΟΧΙ, κυρίως μέσα από κινήσεις πολιτών, πρέπει να κυριαρχήσουν στην πολιτική, είτε μοιολιάζοντας τα υπάρχοντα κόμματα, είτε δημιουργώντας νέα. Ειδικά αυτό αφορά τα λαϊκά στρώματα, που, εγκλωβισμένα στην πολιτική του ΑΚΕΛ, κυρίως, δεν έπαιξαν τον πρωτοποριακό ρόλο που έπρεπε στον αγώνα για το ΟΧΙ και εναπέθεσαν την ευθύνη στην πατριωτική μερίδα της αστικής τάξης, με εκφραστή τον πρόεδρο Παπαδόπουλο. Το κλίμα είναι κατάλληλο, εκτός των άλλων, γιατί έχει αρχίσει ήδη να **αμφισβητείται σοβαρά ο ρόλος της Ε.Ε.** και πιστεύουμε ότι κάποιος πρέπει να εξηγήσει ότι η επιλογή της ένταξης είναι εις βάρος της Κύπρου και πρέπει να αναθεωρηθεί.

Τελευταία παρατήρηση: φαίνεται ότι οι «εθνικιστές» του ΟΧΙ ενδιαφέρονται περισσότερο για την πρόοδο των Τουρκοκυπρίων απ' όσο οι αυτόκλητοι προστάτες τους του ΝΑΙ. (Πολλοί Τουρκοκύπριοι ψήφισαν ΝΑΙ, νομίζοντας ότι έτσι θα απαλλαγούν από τον Αττίλα και τον Ντενκτάς.) Οι οποίοι «προστάτες» τους του ΝΑΙ (Αναστασιάδης, Κληρίδης, Βασιλείου κλπ.) είχαν διαβεβαιώσει τους δικούς τους προστάτες (ΗΠΑ και Ε.Ε.) ότι η υπερψήφιση του σχεδίου Ανάν ήταν βέβαιη!! Και τώρα...

Η ΔΙΕΥΡΥΝΣΗ ΤΗΣ Ε.Ε. ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ

Στο 92^ο φύλλο της «Ε» (Μάιος 2003) είχαμε αναφερθεί στις πολιτικές συνέπειες της διεύρυνσης της ΕΕ, κυρίως σε σχέση με τους Γαλλογερμανούς εμπνευστές της και τις επιδιώξεις τους. Τότε οι 7 χώρες από τις 8 του πρώην ανατολικού μπλοκ, δηλ. όλες εκτός της Σλοβενίας, συμπορεύθηκαν με τις ΗΠΑ για την εισβολή και κατοχή στο Ιράκ. Τώρα οι χώρες αυτές δείχνουν ν' αποστασιοποιούνται, λόγω της συνεχώς κλιμακούμενης εμπλοκής των ΗΠΑ και της οικονομικής τους αδυναμίας από τις τεράστιες δαπάνες του στρατού κατοχής.

Οι Γαλλογερμανοί, εκμεταλλευόμενοι τη συρρίκνωση της πολιτικής επιρροής της Ρωσίας, έκαναν, ιδιαίτερα οι Γερμανοί, το περιβόητο «άνοιγμα προς ανατολάς». Την ένταξή τους αποδέχτηκαν οι ελίτ των 10 νέων χωρών (παρότι θα έχει αρνητικές επιπτώσεις στους λαούς), γιατί έτσι θεωρούν ότι διασφαλίζουν τη θέση τους και τα προνόμιά τους.

Φτηνό εργατικό δυναμικό

Από τη διεύρυνση θα ωφεληθούν οι μεγάλες εταιρείες, που θα βρουν φτηνή εξειδικευμένη εργασία. Σύμφωνα με την Eurostat, η ωριαία αμοιβή εργασίας σε ευρώ στη βιομηχανία και στις υπηρεσίες στην Πολωνία είναι 3,41 ευρώ, στην Τσεχία 2,81 και βαίνει φθίνουσα μέχρι τη Λετονία, όπου φτάνει στα 1,87 ευρώ! Ο κοινοτικός μέσος όρος ωριαίας αμοιβής είναι 16,23 ευρώ, με επικεφαλής τη Δανία με 23,77 ευρώ, προτελευταία την Ελλάδα με 7,83 και τελευταία την Πορτογαλία με ωριαία αμοιβή 6,49 ευρώ.

Με τις 10 νέες χώρες **το κατά κεφαλήν ΑΕΠ της Ε.Ε. πέφτει κατά 10-15%** και το συνολικό της ΑΕΠ παραμένει σχεδόν το ίδιο, στο 25-28% της παγκόσμιας παραγωγής. Οι ΗΠΑ εξακολουθούν να κυριαρχούν στην παγκόσμια οικονομία, παράγοντας το 31% του παγκόσμιου πλούτου.

Η διεύρυνση προς ανατολάς θα ωφελήσει κατά πρώτο λόγο την Αυστρία και τη Γερμανία, κατά δεύτερο λόγο τη Γαλλία και την Ιταλία, ενώ αρνητικές επιπτώσεις θα έχουν Ισπανία, Πορτογαλία, Ιρλανδία, Δανία και η Ελλάδα. Μεγάλες επιχειρήσεις θα εισβάλουν σ' αυτές τις χώρες του πρώην ανατολικού συνασπισμού, όπου από το 1989, με τη λεηλασία και τον «άγριο» καπιταλισμό, χάθηκαν 26.000.000 θέσεις εργασίας (οι μισές γυναικών), ενώ με την επιτάχυνση της γήρανσης του πληθυσμού, τη μετανάστευση, τη σπατάλη και τη διαφθορά έχουν καταρρεύσει τα

ασφαλιστικά τους συστήματα.

Παράλληλα τα 6 βασικά κράτη-χρηματοδότες του κοινοτικού προϋπολογισμού (με 13,3 δισ. ευρώ ετησίως), η Γερμανία, η Γαλλία, η Ολλανδία, η Σουηδία, η Βρετανία και η Αυστρία, θέλουν τη μείωση των κοινοτικών πόρων από το 2007 έως και το 2013 στο 1% του ευρωπαϊκού Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος από 1,24% που είναι σήμερα.. Πρόκειται για περικοπή πόρων της τάξης των 25 δισ. ευρώ ετησίως

Οι επιπτώσεις στη χώρα μας

Η Ελλάδα έχει χάσει από το 1995 το 36% των αγορών της στην Ε.Ε., ενώ αντίθετα η θέση των 10 νέων κρατών (αλλά και των υπολοίπων κρατών-μελών) έχει ενισχυθεί.

Με τις 10 νέες χώρες υπολογίζεται ότι η **Ελλάδα θα χάνει ετησίως πόρους ίσους με το 0,75% του ΑΕΠ της**, δηλαδή, σε σημερινές τιμές, 1 δισ. ευρώ. Τι κερδίζει από τις λίγες ελληνικές εξαγωγές; Μόλις το 0,084% του ΑΕΠ της, δηλαδή 110 εκατ. ευρώ.

Σήμερα προς τα 14 κράτη-μέλη οδεύει μόνο το 49% των ελληνικών εξαγωγών, έναντι 68% δέκα χρόνια πριν. Μέχρι σήμερα, η Ελλάδα ήταν η τελευταία των «15» σε εξαγωγικές επιδόσεις, πλέον «υποβαθμίζεται» στην τελευταία των «25». Η αξία των εμπορικών συναλλαγών της Ελλάδας (εξαγωγές και εισαγωγές) είναι η πιο μικρή από κάθε άλλο κράτος, ακόμη και χωρών όπως η Τουρκία, η Βουλγαρία και η Ρουμανία, που έχουν απορριφθεί σε αυτή τη φάση της διεύρυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

“Κοινοτικές χρηματοδοτήσεις 225 ευρώ ετησίως θα χάνει κάθε Έλληνας πολίτης μετά τη διεύρυνση, καθώς σημαντικό κομμάτι των ευρωπαϊκών πόρων αλλάζει ρότα και στρέφεται προς τα δέκα νέα μέλη της Ε.Ε.” (Ελευθεροτυπία 11/1/2004).

Πρώτος θα πληγεί ο ελληνικός αγροτικός τομέας. Με τη διεύρυνση ένας στους τρεις αγρότες της ΕΕ είναι Πολωνός. Μετά τις πιέσεις των ΗΠΑ και του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, καταργείται σταδιακά η ΚΑΠ, δηλ. δε θα επιδοτείται η παραγωγή, αλλά θα ενισχύονται εισοδηματικά με φθίνουσα τάση οι αγρότες.

“Όλες οι έρευνες δείχνουν ότι η ελληνική οικονομία θα υποστεί μέχρι το 2010 ένα σημαντικό σοκ από τον ανταγωνισμό των νέων κρατών-μελών, τα οποία παράγουν σε μεγάλο βαθμό βιομηχανικά και αγροτικά προϊόντα παρεμφερή με τα ελληνικά. **Υπολογίζεται ότι 11 από τους 19 βασικούς ελληνικούς εξαγωγικούς κλάδους θα υποστούν κάμψη, εάν δε βελτιώσουν την ανταγωνιστικότητά τους.** Καταγράφεται μια τάση στροφής επενδυτικών κεφαλαίων προς την Ανατολική Ευρώπη, με αποτέλεσμα να στενεύουν τα ήδη στενά-περιθώρια για προσέλκυση ξένων

επενδύσεων στην Ελλάδα." (Ελευθεροτυπία 20/4/2004)

Η παραμονή μας στην Ε.Ε. συνεπάγεται ότι δε γίνονται και δε θα γίνονται παραγωγικές επενδύσεις με στόχο την αυτοδύναμη ανάπτυξη. **Οι κοινοτικές χρηματοδοτήσεις όχι μόνο δεν**

επενδύθηκαν παραγωγικά, αλλά συντέλεσαν στη διάλυση κάθε εγχώριας σοβαρής παραγωγής, με συνέπεια να ζούμε μονίμως με δανεικά. Κι αυτό δεν οφείλεται σε λάθη ή παραλείψεις των ηγεσιών της χώρας, αλλά σε συνειδητή τους επιλογή.

"ΙΣΧΥΡΗ" ΧΩΡΑ **ΜΕ ΑΝΙΣΧΥΡΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ**

"Ο κόσμος τό χε τούμπανο..." ότι η χώρα ζει μόνο με δανεικά και το ... έκρυβε. Τα διπλά βιβλία του ΠΑΣΟΚ τα "αποκάλυψε" η κυβέρνηση της ΝΔ, για να μας προετοιμάσει για τη μεταολυμπιακή αγριότητα και να μας κάνει να μην ασχολούμαστε με την ασύδοτη αισχροκέρδεια και την ακρίβεια, που τις αφήνει ανεξέλεγκτες, στο όνομα της αγοράς και του ...ελεύθερου ανταγωνισμού.

Ο ελληνικός λαός και ιδιαίτερα τα ασθενέστερα οικονομικά στρώματα ας μην αυταπατώνται. Σε λίγους μήνες όλα θα γίνουν όπως πριν. Η "βελούδινη" περίοδος της κυβερνητικής "προσαρμογής" της ΝΔ και οι Ολυμπιακοί Αγώνες θα έχουν τελειώσει. Τότε θα έχει προστεθεί και το ολυμπιακό χρέος σ' όλα τα υπόλοιπα βάρη μαζί μ' ένα πλήθος άχρηστων ολυμπιακών εγκαταστάσεων. Απ' αυτές όσες μπορεί να είναι κερδοφόρες θα πουληθούν σε ιδιώτες. Οι υπόλοιπες θα εγκαταλειφθούν ή θα παραχωρηθούν δωρεάν, επειδή το δημόσιο δε θα μπορεί να πληρώνει για τη φύλαξη και τη συντήρησή τους. Θα επανέλθουν στο προσκήνιο και οι προαναγγελθείσες ιδιωτικοποιήσεις δημόσιων επιχειρήσεων και οι "στρατηγικοί επενδυτές"

Εν τω μεταξύ θα προστεθούν κι άλλα δάνεια, πέραν των 38 δις ευρώ που πήραμε το 2003 και 16 δις ευρώ το πρώτο δίμηνο του 2004. Μόνο για τόκους το δεύτερο δίμηνο χρειάζεται πρόσθετος δανεισμός 7 δις ευρώ. Ως τώρα το επίσημο κόστος των Ολυμπιακών Αγώνων ήταν 4,6 δις ευρώ. Τελευταία ανακαλύφθηκαν επιπλέον δαπάνες 1 δις ευρώ. Μεχρι τη λήξη τους κανείς δε γνωρίζει τον τελικό λογαριασμό, αφού δεν πρόκειται να τον πληρώσει κανείς απ' αυτούς που αποφασίζουν για τις δαπάνες.

Η Ελλάδα είναι η χώρα που κάνει τους πιο ακριβούς Αγώνες σε σχέση με το ΑΕΠ της. Στην Ισπανία οι αγώνες (Βαρκελώνη 1992) κόστισαν 1,6% του ΑΕΠ, στην Αυστραλία (Σίδνεϊ 2000) μόνο 1,5% του ΑΕΠ, στην Αθήνα υπολογίζεται ότι θα κοστίσουν πάνω από το 4,4%

του ΑΕΠ.

Υπάρχει όμως ανάπτυξη 4% έως 5% του ΑΕΠ, ισχυρίζονται. Αλλά αυτή οφείλεται κατά κύριο λόγο στην αύξηση της κατανάλωσης, λόγω του υπερδανεισμού των νοικοκυριών. Επιχειρήσεις και νοικοκυριά χρωστούν το 65 % του ΑΕΠ στις Τράπεζες, δηλ. σύνολο 98,4 δις ευρώ.

Αυτού του είδους η ανάπτυξη έχει οδηγήσει στην αύξηση των κερδών, λόγω της υπερεκμετάλλευσης των εργαζομένων. Το μερίδιο των μισθών στο εθνικό εισόδημα, ενώ ήταν ήδη πολύ χαμηλό κατά τη δεκαετία 1991-2000, μόλις 66% του ΑΕΠ κατέβηκε το 2003-2004 σε 63,8%. Τα κέρδη και τα εισοδήματα του κεφαλαίου καταλαμβάνουν όλο και μεγαλύτερο μερίδιο στο εθνικό εισόδημα και δεν επανεπενδύονται σε παραγωγικούς σκοπούς.

Ο πληθωρισμός οφείλεται αποκλειστικά στην ασυδοσία της κερδοσκοπίας, που ούτε το ΠΑΣΟΚ ούτε η ΝΔ είναι διατεθειμένοι να περιορίσουν, παρ' όλο που προκαλεί με τη μείωση της ανταγωνιστικότητας και την ενίσχυση των κερδών την κοινωνική ανισότητα, τη συρρίκνωση των εξαγωγών, την αύξηση των εισαγωγών, το δανεισμό, την ανεργία, κ.λ.π. Γι' αυτό οι ελληνικές εξαγωγές κατάντησαν να είναι μόλις το 0,084% του ΑΕΠ, δηλαδή 110 εκατ. ευρώ και προβλέπεται να μειωθούν κι άλλο.

Η πορεία της οικονομίας της χώρας στα πλαίσια της Ε.Ε., δηλ. της διπλής εκμετάλλευσης που υφίστανται τα παραγωγικά κοινωνικά στρώματα από ξένους και τους ντόπιους εκπροσώπους τους, οδηγεί σε μεγαλύτερη εκμετάλλευση. Χωρίς αντίδραση είναι βέβαιο ότι η κατάσταση θα χειροτερεύει.

Ωστε και ο ΟΗΕ:

Δυσοσμία πλημμύρισε τον πλανήτη από τον αποκαλυπτόμενο βόρβορο του ΟΗΕ. Σωρεία σκανδάλων και ατασθαλιών καταγγέλλονται συνεχώς. Αναμενόμενο. Αφού, από εγγυητής του διεθνούς δικαίου και του ανθρωπισμού, αυτός ο οργανισμός κατέληξε σφογγοκολάριος των διαφόρων Μπους και Μπλερ. Έτσι δεν έγινε και με το ... ΠΑΣΟΚ;

Οι σκέψεις που οδήγησαν το ΑΣΚΕ στη συμμετοχή του στις ευρωεκλογές

Το ΑΣΚΕ με τα σημερινά του μεγέθη προφανώς δε φιλοδοξεί να εκπροσωπηθεί στο Εθνικό ή το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Συμμετέχουμε σ' όλες σχεδόν τις εκλογές, γιατί με αυτό τον τρόπο έχουμε μεγαλύτερη δυνατότητα να προβάλλουμε θέσεις και προτάσεις.

Θεωρούμε ότι η παρουσία μας στις εθνικές εκλογές της 7/3/04 ήταν ευπρόσωπη, όχι τόσο λόγω της αύξησης κατά 60% του αριθμού των ψήφων μας, που παραμένει όμως ακόμη πολύ μικρός, όσο κυρίως λόγω της ποιότητας του πολιτικού μας λόγου, ο οποίος για πρώτη φορά προβλήθηκε τόσο πολύ από τα ΜΜΕ (όπως όλων των μικρών κομμάτων) και άφησε καλές εντυπώσεις. Επιπλέον, στο ΑΣΚΕ πλησίασε ένας μικρός, αλλά σημαντικός για τα μέτρα μας, αριθμός νέων φίλων. Είναι σαφές ότι το ΑΣΚΕ υπολογίζεται σήμερα περισσότερο.

Δε διστάζουμε να ισχυριστούμε ότι ο λόγος του ΑΣΚΕ για την Ε.Ε. είναι κάτι ξεχωριστό και θα είναι μια προσφορά στην ελληνική κοινωνία, στο βαθμό που παρακολουθεί το ΑΣΚΕ, αν αυτός ο λόγος προβληθεί στις ευρωεκλογές. Με δεδομένο ότι η προβολή των μικρών κομμάτων από τα ΜΜΕ προβλέπεται να είναι καλή και στις ευρωεκλογές, η συμμετοχή μας σ' αυτές θα συμπλήρωνε την εικόνα για το ΑΣΚΕ, που για πρώτη φορά απέκτησαν αρκετοί πολίτες πριν 3 μήνες, πιθανότατα θα είχε ως αποτέλεσμα να πλησιάσουν το ΑΣΚΕ νέοι ψηφοφόροι, φίλοι και μέλη κι έτσι το ΑΣΚΕ θα ανέβαινε άλλο ένα σκαλοπάτι στην προσπάθειά του να διαδραματίσει ένα πιο σημαντικό ρόλο στα πολιτικά πράγματα της χώρας.

Αντιθέτως, αν το ΑΣΚΕ δεν έπαιρνε μέρος στις ευρωεκλογές, όχι μόνο δε θα είχαμε όλες τις παραπάνω δυνατότητες, αλλά θα είμασταν αναγκασμένοι να ψηφίσουμε κάποιο άλλο κόμμα, προφανώς αντίθετο προς τη συμμετοχή μας στην Ε.Ε., με το οποίο όμως θα είχαμε σοβαρές ιδεολογικές διαφορές (το λευκό και η αποχή είναι έξω από τις επιλογές του ΑΣΚΕ). Στους καινούργιους, ιδίως, φίλους του ΑΣΚΕ αυτό θα ήταν αρνητικό. Το ΑΣΚΕ θα κατέβαινε το σκαλοπάτι που ανέβηκε πριν 3 μήνες.

Η σύγκριση με τα άλλα κόμματα

Το ΠΑΣΟΚ, η Ν.Δ. και άλλα μικρότερα κόμματα, που υποστηρίζουν τη συμμετοχή της Ελλάδας στην Ε.Ε., θα πολυλογήσουν πάλι ανούσια στην προεκλογική περίοδο, εν πολλοίς εκτός θέματος. Ο ΣΥΝ και άλλα μικρότερα κόμματα θα προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στο σύστημα, αποπροσανατολίζοντας ότι μπορούμε

να μετατρέψουμε την Ε.Ε. σε «Ευρώπη των λαών». Το ΚΚΕ και άλλα μικρότερα κόμματα, που υποστηρίζουν την αποχώρηση της Ελλάδας από την Ε.Ε., είτε θεωρούν την αποχώρηση ως στρατηγικό στόχο στο ακαθόριστο μέλλον είτε την προβάλλουν απλώς ως στοιχείο της ιδεολογικής τους ταυτότητας. Έχουν επεξεργαστεί κάποιες από τις συνέπειες της συμμετοχής της Ελλάδας στην Ε.Ε. (κυρίως οικονομικοοικονομικές και τη συνενοχή στη Νέα Τάξη), αλλά δεν προσπαθούν να αποδείξουν ότι η αποχώρηση πρέπει να γίνει αμέσως, για να ανοίξει μια καλύτερη προοπτική για τη χώρα μας και, βεβαίως, δεν εξηγούν πώς βλέπουν αυτή την προοπτική, προφανώς επειδή αντιλαμβάνονται ότι τα οράματά τους δεν είναι αποδεκτά από την ελληνική κοινωνία.

Η θέση και οι δυσκολίες του ΑΣΚΕ

Πιστεύουμε ότι ο ξεχωριστός λόγος του ΑΣΚΕ δίνει μια συνολική εικόνα των συνεπειών της συμμετοχής μας στην Ε.Ε., αποδεικνύει την αναγκαιότητα της άμεσης αποχώρησης και δίνει τους βασικούς άξονες της παραπέρα στρατηγικής. Και όλ' αυτά ρεαλιστικά και τεκμηριωμένα, χωρίς δογματισμούς και υπερεπαναστατικές ρητορείες.

Σε όλ' αυτά το αντίβαρο είναι οι περιορισμένες οικονομικές δυνατότητες του ΑΣΚΕ, που κάνουν εξαιρετικά δύσκολη μια δεύτερη συμμετοχή σε εκλογές σε 3 μήνες, ιδίως όταν η πρώτη είχε αφήσει χρέος 2.500.000 και η νέα προβλέπεται να κοστίσει τουλάχιστον 5.500.000 δραχμές. Είναι γνωστό ότι το ΑΣΚΕ στηρίζεται οικονομικά μόνο στις συνδρομές μελών και φίλων, που και δεν είναι πολυάριθμοι και ουδείς είναι εύπορος.

Η Σύνοδος του ΑΣΚΕ, αφού εκτίμησε όλ' αυτά, εξουσιοδότησε την Εκτελεστική Επιτροπή να εξαντλήσει τις δυνατότητες για τη συμμετοχή στις ευρωεκλογές. Η Ε.Ε. ξεκίνησε την οικονομική εξόρμηση του ΑΣΚΕ και στη συνεδρίασή της στις 19/5 πήρε το ρίσκο για τη συμμετοχή, με την ελπίδα ότι όλοι οι φίλοι, μαζί με τους καινούργιους που ελπίζουμε ότι θα μας πλησιάσουν στην προεκλογική περίοδο, θα σταθούν δίπλα μας οικονομικά, στο βαθμό που ο καθένας μπορεί, ώστε το ΑΣΚΕ μετά τις εκλογές να συνεχίσει απρόσκοπτα και πιο δυνατό τη δραστηριότητά του.

Εκτός από τη συμπαράσταση στα οικονομικά το ΑΣΚΕ ζητεί από τους φίλους τη συμβολή τους και στις πρακτικές εργασίες, κυρίως στο τυπογραφείο. Ελπίζουμε, με την προσπάθεια όλων, σε ένα καλό, για τα μέτρα μας, εκλογικό αποτέλεσμα, που θα ενισχύσει το ηθικό του ΑΣΚΕ στην παραπέρα προσπάθειά του.

Προσωρινή η εκτόνωση στη ρήξη Πατριαρχείου- Εκκλησίας της Ελλάδας

Μετά την κορύφωση της κρίσης με την απαγόρευση της «κοινωνίας» στον Αρχιεπίσκοπο από τον Πατριάρχη οδεύουμε προς αντιπαράθεση σε χαμηλούς τόνους. Δε λύθηκε όμως το πρόβλημα ούτε και προβλέπεται να λυθεί σύντομα. Και τούτο, γιατί ποτέ στην Ελλάδα δεν αντιμετωπίστηκε κανένα θέμα σε μακροπρόθεσμο πλαίσιο ούτε και μελετήθηκαν ποτέ οι πιθανές παρενέργειες μιας όποιας θέσης ή ενέργειας.

Η εκκλησιαστική αυτή διένεξη δεν είναι βέβαια καθαρά εκκλησιαστική και οι όψιμοι υπερασπιστές του Πατριαρχείου (που κατά τα άλλα σαρκάζουν κάθε υποψία εμφάνισης της «Μεγάλης Ιδέας») το γνωρίζουν καλά. Ούτε, επίσης, προσωπική «κόντρα» ανάμεσα σε δύο φιλόδοξους εκκλησιαστικούς ηγέτες, παρά το ότι μόνο αυτοί οι δύο θα οδηγούσαν το ζήτημα στην τωρινή ένταση. Είναι πολιτικό ζήτημα και, δυστυχώς, εντάσσεται στους σχεδιασμούς της παγκοσμιοποίησης στην ευρύτερη περιοχή μας.

Για την ώρα μάλλον κερδισμένος είναι ο Αρχιεπίσκοπος. Ο Πατριάρχης εξάντλησε τα βέλη

από τη φαρέτρα του και από εδώ και πέρα σταδιακά ο Αρχιεπίσκοπος θα κερδίζει έδαφος, όσο θα αποκαλύπτονται οι προθέσεις του Φαναρίου και οι απειλούμενοι κίνδυνοι. Το επιχείρημα ότι «και μέχρι τώρα που η Κρήτη και τα Δωδεκάνησα υπάγονται στο Πατριαρχείο τι κίνδυνο για την ακεραιότητα της Ελλάδας αποτέλεσαν;» λειτουργεί στην αντίθετη κατεύθυνση, γιατί δεν επεχείρησαν οι προηγούμενοι Πατριάρχες να χρησιμοποιήσουν τη «δικαιοδοσία» τους σε βάρος της Ελλάδας. Δεν ήταν «Βαρθολομαίου». Δεν πήγαν ποτέ πχ. στην Κρήτη και από εκεί να διακηρύξουν πως «δεν κληθήκαμε στην Ελλάδα!» Ο Βαρθολομαίος όμως το ... τόλμησε. Μπορούμε, λοιπόν να περιμένουμε τα χειρότερα, όταν κρίνει ότι το μπορεί.

Δυστυχώς, το πρόβλημα παραμένει και θα μας απασχολήσει και πάλι μετά τους ... Ολυμπιακούς. Θα επανέλθουμε, λοιπόν, πολύ σύντομα με την ευχή να ομαλοποιηθεί η κατάσταση, αλλά με την προϋπόθεση ότι κάθε πρόταση ή ενέργεια που δεν εξασφαλίζει αποτροπή κάθε ξένης επέμβασης στη χώρα μας είναι απολύτως απαράδεκτη.

Τα βασανιστήρια στο Ιράκ

Όταν διαβάζουμε ή μιλάμε για δυνάμεις κατοχής στο Ιράκ, ασυναίσθητα το μυαλό τρέχει στην κατοχή της Ελλάδας την περίοδο 1941-44. Βασανιστήρια, δολοφονίες αμάχων, αυθαιρεσία, κατάργηση όλων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Μόνο που στο Ιράκ οι Αμερικανοί, με έμβλημα τους την ελευθερία, και οι Άγγλοι «δημοκράτες» προχώρησαν παραπέρα: στους εξευτελισμούς των κρατουμένων. Όλ' αυτά που έρχονται στο φως της δημοσιότητας γίνονται εν γνώσει των ανωτέρων τους, που έστησαν και τα στρατόπεδα εκπαίδευσης των βασανιστών. Είναι, λοιπόν, όλοι υπεύθυνοι, από τους στρατιώτες-βασανιστές μέχρι τους ηθικούς αυτουργούς, το Ράιμσφελντ, τη Ράιτ και το Μπους, που έδωσαν τις εντολές, θεωρώντας ότι έτσι θα κάμψουν τους Ιρακινούς και διαπράττοντας άλλο ένα μεγάλο λάθος, που θέτει σε σκληρή δοκιμασία την αμερικανική κυριαρχία. Συνένοχοι είναι και οι Αμερικανοί ψηφοφόροι που ψήφισαν το Μπους και του έδωσαν τη δύναμη να εγκληματεί και κυρίως αυτοί που θα τον ξαναψηφίσουν. Εξ άλλου τα ίδια γίνονται στο Γκουαντανάμο και όπου αλλού κρατούνται οι 9.000 αιχμάλωτοι των Αμερικανών.

Χωρίς αναστολές, χωρίς ηθικούς φραγμούς, χωρίς σεβασμό σε γραμμένους και άγραφους νόμους οι Αγγλοαμερικανοί κατακτητές και οι σύμμαχοί τους εγληματούν κατά της ανθρωπότητας. Μέχρι πότε;

Γελοιότητες επιδειξιμανίας

Σε παλιότερα χρόνια στη Σοβιετική Ένωση, λένε, οι επισκέπτες έπρεπε να ακολουθούν καθορισμένα δρομολόγια, ώστε να μη βλέπουν τις τυχόν αρνητικές για το καθεστώς' εικόνες της καθημερινότητας των πολιτών.

Ακόμη πιο παλιά, το 18 αιώνα η Αικατερίνη η «Μεγάλη» της Ρωσίας, για να επιβεβαιώσει τη φήμη του «αεφωτισμένου δεσπότη», έστηνε χωριά με μεταφερόμενα σκηνικά και ηθοποιούς-γεωργούς, ώστε να θαυμάζουν οι επισκέπτες, κυρίως Γάλλοι διαφωτιστές, τη ζηλευτή ζωή του Ρώσου μουζίκου, τα περίφημα «χωριά Ποτέμκιν».

Ελπίζουμε να μη φτάσουμε κι εμείς εδώ σ' αυτό το κατόντημα, τον Αύγουστο των Ολυμπιακών Αγώνων με το πλήθος -όπως πιστεύεται- των αναμενομένων «φιλάθλων». Ελπίζουμε, αλλά με κάθε επιφύλαξη, γιατί κάποια σχέδια για απόκρυψη των προσφυγικών στο Δουβρούτι και κάτι απειλούμενες δενδροφυτεύσεις του «άρπα-κόλλα» δεν εμπνέουν και μεγάλη αισιοδοξία.

Η ηγέτιδα τάξη στη χώρα μας πάντα είχε ένα σύμπλεγμα μειονεξίας απέναντι στους Δυτικούς και με γελοίες αρχοντοχωριάτικες υπερβολές επεδίωκε να επιδείξει ... ανωτερότητα. Ελπίζουμε, πάλι, να σκεφτούν ότι εκατομμύρια τουρίστες έρχονται τα τελευταία χρόνια και γνωρίζουν καλά την ελληνική πραγματικότητα. Και, κυρίως, ότι θα ξανάρθουν, για να ξαναδοούν τις αμέτρητες λακούβες στους δρόμους και τα εγκαταλελειμένα «Ολυμπιακά Έργα», που μας έπνιξαν στα χρέη.

Η ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΕΡΤΟΓΑΝ ΚΑΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Πολύς λόγος έγινε τελευταία για την ελληνοτουρκική φιλία, λόγω της επίσκεψης του Τούρκου πρωθυπουργού στην Ελλάδα. Είναι γνωστό ότι ο ελληνικός λαός πάντα επιθυμεί να έχει φιλικές σχέσεις με όλους τους λαούς, με πρώτους τους γειτονικούς, και ποτέ δεν τον χαρακτήρισε ο ρατσισμός ή ο εθνικισμός (οι ελάχιστοι ανόητοι ή προβοκάτορες «υπερπατριώτες» απλώς επιβεβαιώνουν τον κανόνα). Ειδικά με τους «Τούρκους» οι Έλληνες έχουν ζήσει πολλά χρόνια αρμονικά (ακόμη και στα πλαίσια της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας), όταν η τουρκική ηγεσία, με την υποστήριξη των δυτικών δεν προκαλεί προβλήματα. Πολύ περισσότερο που σχεδόν όλοι οι «Τούρκοι» δεν είναι τουρκικής καταγωγής (και πολλοί απ' αυτούς το γνωρίζουν), αλλά μικρασιατικοί πληθυσμοί, με πολιτισμό συγγενικό με τον ελληνικό, αν δεν είναι ελληνικός. Τα κατώτερα κοινωνικά στρώματα (που εκφράζονται σε μεγάλο βαθμό από το κόμμα του Ερτογάν) ακόμη και σήμερα τρέφουν φιλικά αισθήματα προς τους Έλληνες. Οι διώξεις κατά των Ελλήνων έγιναν από τις μεσαίες ή ανώτερες τάξεις ή από «κουβαλητούς».

Η τωρινή επίθεση φιλίας γίνεται τη στιγμή που η Τουρκία έχει καταλάβει το 40% της Κύπρου και με την υποστήριξη ΗΠΑ και Ε.Ε. δηλώνει ότι δεν πρόκειται να αποχωρήσει και απαιτεί τη νομιμοποίηση του Αττίλα. Στο Αιγαίο απειλεί με πόλεμο, αν η Ελλάδα ασκήσει το δικαίωμα που της παρέχει το Διεθνές Δίκαιο να επεκτείνει τα χωρικά της ύδατα στα 12 μίλια και η ίδια είναι από τις ελάχιστες χώρες του κόσμου που αρνούνται να υπογράψουν τη Συνθήκη για το Δίκαιο της Θάλασσας. Ακόμη και στη διάρκεια της επίσκεψης Ερτογάν οι Τούρκοι έκαναν άσκηση έρευνας και διάσωσης (SAR) στο μέσο του Αιγαίου, μεταξύ Σκύρου, Λέσβου και Χίου!! Δέν μας αναγνωρίζουν τα 10 μίλια ως **εναέριο χώρο** και προκαλούν με συνεχείς παραβιάσεις του και παραβάσεις. Θεωρούν ως «γκρίζες ζώνες», δηλ. αμφισβητούμενης κυριαρχίας, 3000 νησίδες και βραχονησίδες του Αιγαίου και αρνούνται στην Ελλάδα το δικαίωμα να εξοπλίζει τα νησιά της (ώστε να είναι εύκολη λεία).

Ενώ η **μειονότητα στη Θράκη**, σύμφωνα με τη Συνθήκη της Λωζάνης, είναι «μουσουλμανική», ο Ερτογάν κατά την περιοδεία του (!) είπε στα «αδέλφια της Δυτικής Θράκης» ότι «κανείς δε γύρισε να σας πει να εγκαταλείψετε την τουρκική σας ταυτότητα», ενώ ο μειονοτικός δήμαρχος Αρριανών χαρακτήρισε την Τουρκία «μητέρα-πατρίδα».

Είναι γεγονός ότι στο ύψος του και στις κινήσεις του ο Ερτογάν ήταν προσεκτικός. Είπε στους μειονοτικούς «μην ξεχνάτε ότι είστε Έλληνες πολίτες ... εργαστείτε για να γίνει ισχυρή η Ελλάδα», αλλά πόση αξία μπορούν να έχουν αυτές οι δηλώσεις; Δέχτηκε ότι υπάρχουν μειονότητες στην Τουρκία, αλλά αρνείται να αναγνωρίσει τις γενοκτονίες των Αρμενίων και των Ποντίων, ενώ η εξόντωση των Κούρδων συνεχίζεται. Διεκδικεί τα δικαιώματα των «Τούρκων» στην Κύπρο και τη Δ. Θράκη, ενώ στην Ίμβρο συνεχίζεται η κατοχύρωση ελληνικών περιουσιών υπέρ του τουρκικού δημοσίου, η απαγόρευση διδασκαλίας της ελληνικής γλώσσας και ο μαζικός εποικισμός.

Συνεχίζεται η πολιτική του Γιωργάκη:

Η κυβέρνηση της Ν.Δ., ενώ στο Κυπριακό κράτησε μια στάση καλύτερη από του δίδυμου Σημίτη-Γιωργάκη, κατά την επίσκεψη Ερτογάν έδειξε ίδιο πρόσωπο με την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και τα ζεϊμπέκικα αντικαταστάθηκαν από τα χαλιά της κ. Εμινέ. Η καινοφανής άποψη Καραμανλή «πρώτα φιλία και μετά αντιμετώπιση των προβλημάτων» περισσότερο μπορεί να ερμηνευτεί ως συσκότιση μιας μειοδοτικής στάσης και λιγότερο ως τρόπος να μην παρακωλυθούν οι μπίζνες των δεκάδων επιχειρηματιών που ακολουθούσαν τους δύο πρωθυπουργούς.

Φοβόμαστε ότι με την επίσκεψή του ο Ερτογάν κέρδισε πόντους στην προσπάθειά του να προωθήσει τις σχέσεις του με την Ε.Ε. (που τόσο πολύ θέλουν οι Αμερικανοί), κράτησε στο τραπέζι όλες τις τουρκικές διεκδικήσεις, έδωσε μόνο την επαναλειτουργία της **Θεολογικής Σχολής της Χάλκης** (δώρο προς τον κ. Βαρθολομαίο, που εντάσσεται στην αμερικανοτουρκική στρατηγική) και η Ελλάδα οδηγείται προς το **Δικαστήριο της Χάγης**, έχοντας υπογράψει **συνυποσχετικό**, με το οποίο γίνεται δεκτό ένα μεγάλο μέρος των τουρκικών διεκδικήσεων. Έτσι όμως οι φιλίες κρατάνε λίγο.

Να μην ξεχνάμε τα παπαγαλάκια!

Το ΟΧΙ των Κυπρίων δεν αποτέλεσε ηχηρό ράπισμα μόνο για τους αναισχυντους ισχυρούς, αλλά και, κυρίως, για τους εγχώριους υποτακτικούς τους και τα θλιβερά παπαγαλάκια τους. Πλάι στους Σημίτη, Γιωργάκη, Κληρίδη, που υπόσχονταν αποδοχή όποιου σχεδίου βρίσκονταν και οι Στεφανόπουλος, Μητσοτάκης, Κωνσταντόπουλος και Σία. Και παράπλευρα τα ηχεία τους, οι θλιβεροί «δημοσιογράφοι», που αυτοεξευτελιζόμενοι έναντι όποιου αντιτίμου, ασελγούν πάνω στη λογική και την ανθρώπινη αξιοπρέπεια.